Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Directie Inhoud**

aan De leden van de vaste Commissie voor Justitie en Veiligheid

datum 27 oktober 2026

Betreffende wetsvoorstel:

36586
Wijziging van de Wegenverkeerswet 1994 en het Wetboek van Strafvordering in verband met het vervangen van de recidiveregeling ernstige verkeersdelicten en het invoeren van diverse maatregelen die zijn gericht op een betere aanpak van rijden onder invloed (Wet verbetering aanpak rijden onder invloed)

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 27 oktober 2026 aangenomen door de Tweede Kamer.
Voor: PRO, SP, 50PLUS, D66, Volt, PvdD, CDA, DENK, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower en de PVV.
Tegen: FVD.

Aangenomen amendementen

invoegen onderdeel Ja
12 (Van der Plas) over de verlenging van het tijdelijke rijverbod naar tweeënzeventig uren

Dit amendement verhoogt de maximale duur van het tijdelijke rijverbod in artikel 162 van de Wegenverkeerswet 1994 van 24 naar 72 uur. Hiermee kan onder andere de politie een passend rijverbod opleggen wanneer redelijkerwijs wordt verwacht dat iemand door middelengebruik langer dan 24 uur onvoldoende in staat blijft een voertuig behoorlijk te besturen. Eenzelfde verlenging van de termijn geldt voor de begeleider.

Openbare informatie laat zien dat een termijn van 24 uur niet in alle gevallen toereikend is. Het CBR noemt bij herhaald gebruik van amfetamine een termijn tot 40 uur voordat iemand weer mag rijden en bij meerdere doseringen MDMA een termijn tot 58 uur. Het CBR benadrukt dat dit algemene richtlijnen zijn en geen gegarandeerde termijnen. Ook medicijnen kunnen aanleiding geven tot een langere periode waarin niet mag worden gereden. Volgens de medicijninformatie van de KNMP op Apotheek.nl geldt bij incidenteel gebruik van diazepam een termijn van drie dagen. Bij nitrazepam geldt bij een dosering van meer dan vijf milligram per dag eveneens een termijn van 72 uur.

De bestaande proportionaliteitswaarborg blijft behouden: het rijverbod mag uitsluitend worden opgelegd voor de periode waarin redelijkerwijs wordt verwacht dat de toestand van onvoldoende rijvaardigheid voortduurt. Het amendement introduceert dus geen standaardrijverbod van 72 uur. Evenmin is de enkele aantoonbaarheid van een stof voldoende. Bepalend blijft of de bestuurder onvoldoende in staat is behoorlijk te rijden. Het

hogere maximum biedt ruimte om de duur af te stemmen op het concrete gevaar voor de verkeersveiligheid.
Aangenomen. Voor: PRO, SP, 50PLUS, D66, Volt, PvdD, CDA, DENK, VVD, SGP, ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower en de PVV.

invoegen onderdeel La
Artikel I onderdeel N
15 → 19 → 22 → **23** (Schilder) over de mogelijkheid om ontzegging van de rijbevoegdheid op te leggen voor het leven of voor maximaal dertig jaar

Dit amendement introduceert de mogelijkheid voor de rechter om in uitzonderlijke gevallen een levenslange ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen op te leggen.

Deze mogelijkheid bestaat indien een bestuurder wordt veroordeeld wegens overtreding van artikel 6 van de Wegenverkeerswet 1994, hij ten tijde van het feit onder invloed verkeerde als bedoeld in artikel 8, eerste tot en met vijfde lid, het ongeval een dodelijke afloop had en hij in de tien jaren voorafgaand aan het feit reeds onherroepelijk is veroordeeld wegens rijden onder invloed als bedoeld in artikel 8.

De indiener acht het veroorzaken van een verkeersongeval als bedoeld in artikel 6 terwijl de bestuurder onder invloed verkeert een ernstig verkeersdelict. Dat geldt temeer wanneer de bestuurder reeds eerder onherroepelijk is veroordeeld wegens rijden onder invloed. De eerdere veroordeling heeft de bestuurder reeds nadrukkelijk geconfronteerd met de strafbaarheid en de gevaren van het rijden onder invloed. Wanneer hij desondanks opnieuw onder invloed aan het verkeer deelneemt en vervolgens door zijn schuld een ongeval veroorzaakt waarbij een ander lichamelijk letsel wordt toegebracht of komt te overlijden, moet de rechter naar het oordeel van de indiener in de meest ernstige gevallen de mogelijkheid hebben om betrokkene blijvend uit het gemotoriseerde verkeer te weren.

De bestaande maximale duur van de ontzegging van de rijbevoegdheid biedt die mogelijkheid niet. Daarom maakt dit amendement het mogelijk om, in afwijking van de bestaande maximale duur, een ontzegging voor maximaal dertig jaar of voor het leven op te leggen.

Het betreft uitdrukkelijk een bevoegdheid van de rechter en geen verplichting. De rechter behoudt daarmee de mogelijkheid om rekening te houden met de aard en ernst van het concrete feit, de gevolgen daarvan, de eerdere veroordeling, het tijdsverloop en de overige persoonlijke omstandigheden van de verdachte. Een langdurige of levenslange ontzegging is daarmee voorbehouden aan de gevallen waarin de rechter een dergelijke uitzonderlijk zware bijkomende straf passend acht.

Voor de vaststelling van de recidive wordt een termijn van tien jaren gehanteerd. Voor deze termijn is gekozen om gestalte te geven aan de grove problematiek van alcohol en drugs in het verkeer. Indiener wordt in deze lezing gesterkt door de aandacht die de Minister heeft geschonken aan de problematiek door middel van dit wetsvoorstel. De periode waarin de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen blijft bij de berekening daarvan buiten beschouwing. Daarmee wordt voorkomen dat een langdurige vrijheidsbeneming ertoe leidt dat de eerdere veroordeling uitsluitend door tijdsverloop haar betekenis voor deze recidiveregeling verliest.
Aangenomen. Voor: PRO, de SP, 50PLUS, D66, Volt, het CDA, DENK, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower en de PVV.

Artikel I, onderdeel M
13 → **18** (Schilder) over het ongeldig verklaren van het rijbewijs bij rijden onder invloed bij overtreding van artikel 6 met een dodelijke afloop

Met dit amendement wordt de rechterlijke ongeldigverklaring van het rijbewijs verplicht indien een bestuurder wordt veroordeeld wegens overtreding van artikel 6 van de Wegenverkeerswet 1994, waarbij de bestuurder ten tijde van het ongeval onder invloed verkeerde als bedoeld in artikel 8 van die wet en het ongeval een dodelijke afloop als gevolg had.

Het wetsvoorstel geeft de rechter de bevoegdheid om bij het opleggen van een ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen tevens het rijbewijs van de bestuurder ongeldig te verklaren. De indiener acht het passend om bij een combinatie van de delicten van de artikelen 6 en 8, mits sprake is van een dodelijke afloop, niet uitsluitend een mogelijkheid tot ongeldigverklaring te creëren, maar deze ongeldigverklaring wettelijk voor te schrijven.
Rijden onder invloed vormt een ernstig gevaar voor de verkeersveiligheid. Wanneer dit risico zich daadwerkelijk verwezenlijkt en als gevolg van het handelen van de bestuurder een ander komt te overlijden, acht de indiener het niet passend dat de geldigheid van het bestaande rijbewijs na afloop van de opgelegde rijontzegging kan herleven.

Voor de vaststelling van de recidive wordt een termijn van tien jaren gehanteerd. Voor deze termijn is gekozen om gestalte te geven aan de grove problematiek van alcohol en drugs in het verkeer. Indiener wordt in deze lezing gesterkt door de aandacht die de Minister heeft geschonken aan de problematiek door middel van dit wetsvoorstel. De periode waarin de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen blijft bij de berekening daarvan buiten beschouwing. Daarmee wordt voorkomen dat een langdurige vrijheidsbeneming ertoe leidt dat de eerdere veroordeling uitsluitend door tijdsverloop haar betekenis voor deze recidiveregeling verliest.

Door het rijbewijs ongeldig te verklaren wordt bovendien gewaarborgd dat de betrokkene, indien hij op een later moment opnieuw over een rijbewijs wil beschikken, opnieuw aan de daarvoor geldende vereisten zal moeten voldoen.
Aangenomen. Voor: PRO, 50PLUS, D66, Volt, het CDA, DENK, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower, de PVV en FVD.

Artikel I, onderdeel M
8 → **9** (Faber) over het gelijk trekken van de maximale duur van de hechtenis en straf naar 12 maanden

Bij schending van de ontzegging van de rijbevoegdheid kan de veroordeelde in vervangende hechtenis worden geplaatst. Bij een schending van de ontzegging van de rijbevoegdheid heeft het Openbaar Ministerie de keuze uit twee routes: op basis van dit wetsvoorstel een vordering indienen tot tenuitvoerlegging van de vervangende hechtenis o of het instellen van een vervolging op grond van artikel 9 van de Wegenverkeerswet 1994 (WVW). Beide routes blijven naast elkaar bestaan. Ondanks dat het uiteindelijke resultaat van beide wegen hetzelfde is, namelijk dat de notoire overtreder in vervangende hechtenis wordt genomen ofwel doordat de rechter een gevangenisstraf oplegt bij een veroordeling op grond artikel 9 WVW, zijn er wel degelijk verschillen. De vervangende hechtenis op basis van dit wetsvoorstel zorgt ervoor dat een veroordeelde bij overtreding direct in hechtenis kan worden geplaatst(artikel 6:6:20 Sv), terwijl via de weg van artikel 9 WVW een aparte procedure moet worden gestart, wat weer tijd kost waardoor de vrijheids-beneming op zich laat wachten. Daarnaast verschilt de maximaalmogelijke hechtenis of gevangenisstraf. De vervangende hechtenis op basis van dit wetsvoorstel is in totaal maximaal zes maanden, terwijl de gevangenisstraf op basis van artikel 9 WVW een maximale gevangenisstraf van 1 jaar voorschrijft. Het ligt voor de hand dat het OM de route kiest zoals in dit wetsvoorstel is opgenomen. Voordelen van deze keuze zijn: bij overtreding kan de veroordeelde direct in hechtenis worden geplaatst en extra rechterlijke procedures worden voorkomen. Nadelen zijn: dat het OM kan kiezen voor deze route om de strafrechtketen te ontlasten, waarmee o.a. ook de maximale duur van de vrijheidsbeneming wordt verlaagd van 12 naar 6maanden.Aangezien het om dezelfde gedragingen gaat dient de maximale duur ook gelijk getrokken te worden. Zodat het

voorliggende wetsvoorstel in de praktijk niet kan leiden tot lichtere maatregelen in plaats van een harde aanpak zoals beoogd met dit wetsvoorstel.
Aangenomen. Voor: PRO, de SP, 50PLUS, D66, Volt, het CDA, DENK, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower en de PVV.

Artikel I, onderdeel N
20 (Mutluer) over het verlagen van de grens voor ontzegging van de rijbevoegdheid

Artikel 180, tweede lid luidt:
De rechter kan bij zijn uitspraak, ambtshalve of op vordering van het openbaar ministerie, bevelen dat de bijkomende straf dadelijk uitvoerbaar is, indien er ernstig rekening mee moet worden gehouden dat de verdachte opnieuw een feit pleegt ter zake waarvan een ontzegging van de bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen kan worden opgelegd.

De indiener wil het woord 'ernstig' in artikel 180, tweede lid, schrappen. Dit woord is toegevoegd als een soort drempelverzwaring voor het opleggen van rijontzeggingen, terwijl de Kamer juist het tegenovergestelde wil bereiken, namelijk dat de rechter (veel) eerder hiertoe overgaat. Het opleggen van een rijontzegging beschermt andere verkeersdeelnemers tegen automobilisten die eerder door hun gedrag hebben laten zien ongeschikt te zijn voor het besturen van een voertuig. De nadruk moet komen te liggen op het voorkomen van een herhaling. Niet op het toetsen van die kans op herhaling.
Aangenomen. Voor: PRO, de SP, 50PLUS, D66, Volt, de PvdD, het CDA, DENK, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer, Groep Markuszower en de PVV.

Artikel I, onderdeel N
17 → **21** (Straatman) over de mogelijkheid om ook een bij strafbeschikking opgelegde rijontzegging dadelijk uitvoerbaar te kunnen verklaren

De rechter kan een ontzegging van de rijbevoegdheid opleggen, waardoor de veroordeelde geen motorrijtuigen in Nederland mag besturen gedurende de periode van de ontzegging. Een rijontzegging kan worden opgelegd bij een veroordeling wegens een van de in art. 179 en 179a WVW genoemde feiten, bijvoorbeeld wegens het rijden onder invloed van alcohol of drugs of het verlaten van de plaats van een verkeersongeval.

In het strafrecht geldt het uitgangspunt dat rechterlijke beslissingen pas ten uitvoer worden gelegd wanneer deze onherroepelijk zijn (art. 6:1:16 Sv). Het is echter mogelijk om bepaalde beslissingen dadelijk uitvoerbaar te verklaren. In de Wet verbetering aanpak rijden onder invloed wordt voorgesteld om dadelijke uitvoerbaarheid ook mogelijk te maken voor de rechterlijke beslissing tot oplegging van een rijontzegging. Volgens de Minister is het namelijk cruciaal dat personen aan wie door de rechter een ontzegging van de rijbevoegdheid is opgelegd, zich ook daadwerkelijk aan die ontzegging houden.

Het Openbaar Ministerie kan via een strafbeschikking ook een rijontzegging opleggen. Het is echter niet mogelijk om deze rijontzegging dadelijk uitvoerbaar te verklaren, terwijl dit voor de rechterlijke rijontzegging wel mogelijk wordt gemaakt. De indiener vindt dit onwenselijk, omdat het risico dat een veroordeelde via een strafbeschikking opgelegde rijontzegging negeert, net zo groot is als bij een rijontzegging die door de rechter is opgelegd. Daarom stelt de indiener met dit amendement voor om een rijontzegging die via een strafbeschikking is opgelegd, ook dadelijk uitvoerbaar te kunnen verklaren.
Aangenomen. Voor: PRO, de SP, 50PLUS, Volt, het CDA, DENK, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, JA21, BBB, Lid Keijzer en Groep Markuszower.

Invoegen Artikel IVA
11 (Van der Plas) over een evaluatie na vier jaar

Met dit amendement wordt een wettelijke evaluatiebepaling toegevoegd. De indiener wil dat de werking van de wet over de eerste drie jaar na inwerkingtreding wordt geëvalueerd en dat het evaluatieverslag uiterlijk binnen vier jaar aan de Staten-Generaal wordt aangeboden. Daarmee is tijd beschikbaar voor het uitvoeren van het onderzoek, zonder dat noodzakelijke bijsturing onnodig wordt uitgesteld.
De evaluatie moet ten minste inzicht geven in de ontwikkeling van recidive, de opgelegde rijontzeggingen en ongeldigverklaringen van rijbewijzen, het gebruik van dadelijke uitvoerbaarheid en de toepassing van vervangende hechtenis. Daarbij moet worden onderzocht hoe snel en hoe vaak de opgelegde sancties daadwerkelijk worden uitgevoerd, waarom uitvoering eventueel achterwege blijft en welke knelpunten politie, OM, rechtspraak, CBR, RDW en DJI ervaren.
Eerdere evaluaties van aanscherpingen van de Wegenverkeerswet 1994 hebben naar het oordeel van de indiener te lang op zich laten wachten. De indiener wil voorkomen dat ook bij dit wetsvoorstel pas na vele jaren duidelijk wordt of de maatregelen daadwerkelijk werken.
Inmiddels is door het lid Diederik van Dijk een amendement ingediend dat voorziet in een evaluatie binnen vijf jaar. De indiener onderschrijft het belang van een wettelijke evaluatieplicht, maar vindt die termijn te lang. BBB wil de eerste drie toepassingsjaren laten onderzoeken, zodat tekortkomingen eerder zichtbaar worden en tijdig kunnen worden aangepakt.
Aangenomen. Voor: SP, 50PLUS, Volt, de PvdD, DENK, de VVD, de ChristenUnie, JA21, BBB, Groep Markuszower, de PVV en FVD.

Verworpen en vervallen amendementen

invoegen onderdeel 0A
16 → **24** (Faber) over een nullimiet voor alcohol in het verkeer

Alcohol maakt meer kapot dan je lief is. In Nederland wordt het aantal verkeersdoden per jaar, door alcoholgebruik in het verkeer, geschat tussen de 75 en 140 personen. In 10 jaar tijd is het aantal verkeersongelukken waarbij alcohol in het spel is meer dan verdubbeld.

Om de zorgwekkende stijgende lijn van het aantal verkeersdoden en verkeersongevallen om te buigen, wil indiener met dit amendement regelen dat er een nullimiet komt op alcoholgebruik in het verkeer. Een nullimiet draagt bij aan een duidelijke normstelling, zonder ruimte voor interpretatie, waarbij het signaal direct duidelijk is: alcoholgebruik is niet toegestaan in het verkeer.
Verworpen. Voor: DENK, de ChristenUnie en de PVV.

invoegen onderdeel Ka
14 (Schilder) over een wettelijke minimumstraf bij recidive binnen vijftien jaar

Dit amendement introduceert een wettelijke minimumgevangenisstraf voor bestuurders die eerder onherroepelijk zijn veroordeeld wegens rijden onder invloed en binnen vijftien jaar opnieuw onder invloed een verkeersongeval veroorzaken waardoor een ander komt te overlijden.

De minimumgevangenisstraf bedraagt de helft van het ingevolge het derde lid toepasselijke wettelijke strafmaximum. Daarmee wordt de hoogte van de minimumstraf gekoppeld aan de ernst van het concrete strafbare feit zoals die reeds in artikel 175 tot uitdrukking komt. Het wettelijke onderscheid tussen schuld en roekeloosheid blijft daardoor doorwerken in de hoogte van de minimumstraf.

De indiener acht een dergelijke minimumstraf gerechtvaardigd voor deze specifieke categorie recidivisten. Wie reeds onherroepelijk is veroordeeld wegens rijden onder invloed, is eerder strafrechtelijk geconfronteerd met zijn gedrag en met de gevaren die het rijden onder invloed voor andere verkeersdeelnemers meebrengt. Indien die persoon

desondanks opnieuw onder invloed aan het verkeer deelneemt en vervolgens door zijn schuld een verkeersongeval veroorzaakt waarbij een ander om het leven komt, acht de indiener het passend dat de wetgever een duidelijke ondergrens aan de op te leggen gevangenisstraf stelt.

Tegelijkertijd wordt voorzien in een beperkte hardheidsclausule. Indien toepassing van de minimumstraf wegens bijzondere omstandigheden zou leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard, kan de rechter daarvan afwijken. De rechter dient een dergelijke afwijking uitdrukkelijk in het vonnis te motiveren. Hiermee blijft ruimte bestaan om in zeer uitzonderlijke gevallen een evident disproportionele uitkomst te voorkomen, zonder afbreuk te doen aan het uitgangspunt dat voor de in dit amendement omschreven ernstige recidive een substantiële minimumgevangenisstraf geldt.

Voor de recidivetermijn wordt aangesloten bij een periode van vijftien jaren. Voor deze termijn is gekozen om gestalte te geven aan de grove problematiek van alcohol en drugs in het verkeer. Indiener wordt in deze lezing gesterkt door de aandacht die de Minister heeft geschonken aan de problematiek door middel van dit wetsvoorstel. De tijd gedurende welke de veroordeelde rechtens zijn vrijheid is ontnomen, blijft bij de berekening daarvan buiten beschouwing. Hiermee wordt voorkomen dat een veroordeelde door een langdurige vrijheidsbeneming, gedurende welke deelname aan het verkeer niet of nauwelijks mogelijk is, enkel door tijdsverloop buiten het bereik van de recidiveregeling komt te vallen.
Verworpen. Voor: 50PLUS, de SGP, JA21, BBB, Groep Markuszower en de PVV.

Artikel I, onderdeel M
7 (Faber) over een minimale duur van vervangende hechtenis van veertien dagen

Voor de aanpak van notoire overtreders regelt dit wetsvoorstel een drietal maatregelen. De rechter kan bij ontzegging van de rijbevoegdheid vervangende hechtenis bevelen voor het geval de veroordeelde zich niet houdt aan de ontzegging van de rijbevoegdheid. Een ontzegging van de rijbevoegdheid legt de rechter niet zomaar op en als die maatregel wordt opgelegd is het cruciaal dat de veroordeelde zich daar ook aan houdt. Voor de naleving van een maatregel is voldoendeafschrikwekkende werking noodzakelijk en daarom dient vervangende hechtenis als het juiste middel. Notoire overtreders kunnen immers direct van de weg worden gehaald en in hechtenis worden geplaatst. Echter, de minimale duur van de vervangende hechtenis is afgezwakt van veertien dagen naar drie dagen en dit kan nog lager uitvallen als de rechter-commissaris besluit tot gedeeltelijke tenuitvoerlegging. De voldoende afschrikwekkende werking verdwijnt hiermee en daarom sluit de indiener zich aan bij vervangende hechtenis met een minimale duur van veertien dagen, zoals dat aanvankelijk in dit wetsvoorstel was opgenomen.
Verworpen. Voor: ChristenUnie, JA21, BBB, Groep Markuszower en de PVV.

Invoegen Artikel IVA
10 (Diederik van Dijk) over het opnemen van een evaluatiebepaling

In het wetsvoorstel is geen evaluatiebepaling of invoeringstoets opgenomen. Indiener stelt voor om een evaluatiebepaling op te nemen om zowel de regering als de Staten-Generaal meer inzicht te verschaffen in de doeltreffendheid en de effecten van de voorgestelde maatregel, met daarbij bijzondere aandacht voor de vraag of en in hoeverre deze maatregel bijdraagt aan het vergroten van de verkeersveiligheid. De evaluatie vindt plaats binnen 5 jaar na inwerkingtreding.
Vervallen.